

1946

Revoluční národní výbor byl přechodným opatřením pro první poválečné měsíce, neboť nebyl zvolen svobodnými volbami. Mezi občany vyskytly se námitky proti jeho složení, proto svolána na den 16. března 1946 veřejná schůze, na níž za přítomnosti předsedy ONV v Uh. Brodě bylo v podstatě schváleno dosavadní složení rady i plena MNV na dobu než budou provedeny řádné volby s ohledem na příslušnost k jednotlivým politickým stranám.

Aklamací schváleni:

rada: 1. Jan Kadlec, trafikant č. 52, předseda (soc.-dem.)

2. Frant. Plášťík, zedník č. 113, KSČ

3. Karel Šuráň, úředník č. 104, KSČ

4. František Hyžík, rolník č. 32, lidová str.

5. Josef Starý, tesař č. 12, lidová str.

6. Rudolf Merta, říd. učitel, nár.-soc.

výbor: 1. Antonín Goňa, zedník č. 118, KSČ

2. Josef Bureš, zedník č. 109, soc.-dem.

3. Emil Kříž, zedník č. 127, soc.-dem.

4. Jan Goňa, rolník č. 8, nár.soc.

5. Josef Koncer, mlynář 29, nár.soc.

6. Bohumil Maliník, rolník 108, lidová

7. Vratislav Vrba, rolník č. 9, za Svaz čes. zemědělců

8. Antonín Hrabina, želez. zřízenec č. 110, poradce

9. Vincenc Lukáš, dělník č. 130, poradce

Bližící se jaro je ve znamení voleb do Ústavodárného národní shromáždění. Předchází živá volební kampaň množství plakátů a letáků. 4 politických stran, na volebních schůzích vystřídali se poslance kandidáti. Volební schůze probíhaly klidně. Tyto volby lišily se od voleb předmnichovské republiky počtem politických stran. Byly povoleny pouze čtyři politické strany: komunistická, národně socialistická, lidová a sociálně demokratická místo dřívějších více než 20 stran různě zabarvených.

Volby vykonány v neděli 26. května 1946. Volilo 190 mužů a 199 žen celkem 389 voličů z celkového počtu 227 mužů a 247 žen = 474, volební číslo 26.

Obdrželi	hlasů	mandátů	zbytky hlasů	mandáty na zbytky	celkem mandátů
KSČ	88	3	10	0	3
Lidová	97	3	19	1	4
Soc.dem	160	6	4	0	6
Nár.soc.	44	1	18	1	2
Celkem	389	13	51	2	15

Do MNV vysláni občané:

sociální demokraté:

1. Jan Kadlec, trafikant čís. 52

2. Vincenc Lukáš, dělník čís. 130

3. Josef Bureš, zedník čís. 109

4. Emil Kříž, zedník čís. 127

5. Antonín Hrabina, želez. zam. čís. 110

6. Jaroslav Zimáček, stolář čís. 89

lidovci:

7. Josef Starý, tesař čís. 12

8. František Šebák, rolník čís. 24

9. František Hyžík, rolník čís. 32

10. Bohumil Malaník, rolník čís. 108

komunisté:

11. Vincenc Vrba, domkář čís. 133

12. František Polášník, zedník čís. 113
13. Karel Šuráň, úředník čís. 104

národní socialisté:

14. Jan Goňa, rolník čís. 9
15. Rudolf Merta, řídící uč. čís. 100

Sdružené strany KSČ a SD zvolili předsedou národ. výboru Jana Kadlece, sdružení lidovci a nár. soc. Františka Hyžíka místopředsedou. Radními zvoleni František Polášník, Vincenc Lukáš, Jan Goňa.

Celostátní výsledky:

strana KSČ	1,249.930 hlasů	40,79 %
strana Nár.soc	918.455 hlasů	24,17 %
strana Lidová 7	34.767 hlasů	19,33 %
strana Soc.-dem.	<u>583.644 hlasů</u>	15,38 %
odevdáno celkem	3,486.756 hlasů z celkového	
počtu	3,800.796 voličů	

Dělnické strany soustředily 1,833.574 hlasy, občanské 1,653.222.

V zahajovací schůzi nového MNV ustaveny komise:

zemědělská: Jan Goňa, rolník č. 8, František Hyžík, rolník č. 32, František Šebák, rolník č. 24, Josef Kovařík, rolník č. 66.

finanční: Antonín Hrabina, skladník č. 110, Ludvík Mudrák, hostinský 105, Rudolf Merta, říd. uč. 100, Antonín Pelěšek, rolník 33, Vincenc Pindák, tesař 20, Josef Starý, tesař 12, Karel Šuráň, úřední 104.

osvětová: Miroslav Kovařík, rolník 40, Edita Miškařiková, učitelka, domácích návrh, Rudolf Merta, říd. uč., Frant. Škubník, rolník 21, Augusta Urbánková, učitelka.

Ve svých poradách jedná výbor mimo jiné o stavbě vodovodu a kanalisace, o zřízení veřejného rozhlasu. (Prvý příspěvek 2.000 Kčs na rozhlas darovali branci z výtěžku zábavy před odchodem do vojenské služby).

Osvětová rada podnikla první kroky pro zřízení stálého kina v obci.

Divadelní ochotníci předvedli v únoru veselohru „Advokát v rodině“; příjem na vstupném 4.275 Kčs, v březnu sehrána veselohra „Krajánková nevěsta“ s příjmem 5.059 Kčs, opakováno v dubnu, příjem 975 Kčs. Z výtěžku divadel věnováno na sociální pomoc 200 Kčs, účastníkům kursu div. ochotníků 480 Kčs, na veřejnou knihovnu 550 Kčs.

Dle pokynů ministerstva školství a národní osvěty (MŠANO) prohlášeny za přírodní památky 3 lípy u školy a 2 lípy na návsi u mostu naproti obecního domu. Lípy jsou asi 300 let staré.

Příjmy obce v r. 1946	220.772,80 Kčs
vydání	219.649,70 Kčs
hotovost k 31. prosinci	1.123,10 Kčs

V příjmu jsou tyto větší položky:

Pokladní hotovost z r. 1945	1.937,50 Kčs
Aktivní nedoplatky	3.039,70 Kčs
Vyživovací agenda	6.980,-
Nájem z polí	14.226,-
Za dřevo	63.014,-
Za stelivo	665,-
Činže	1.575,-
Úrok z cenných papírů a vkladů	1.502,10 Kčs
Přirážky	12.528,-
Dávka ze zábav	4.894,-
Příděl z dani domovní	2.667,-
Poplatky zdravotní (prohlídka masa)	446,50 Kčs
Vybrané vklady	10.063,70 Kčs
Pro lesní svaz	2.614,-

Z kozí	1.900,-
Požární příspěvek	6.150,-
Vyživovací příspěvek	32.691,-
Podpora na plemeníky	10.392,80 Kčs
Subvence na obecní cestu	42.894,90 Kčs

Vydání:

Ústřední správa: osobní náklady včetně diet (4,150)	11.032,50 Kčs
Obecní úřadovna (úklid)	784,-
Kancelářské potřeby	3.737,10 Kčs
Výlohy komisí	395,20 Kčs
Volební komise	1.370,-
Výroba dřeva	13.133,-
Opravy a udržování obecní budovy	857,-
Daně a přírážky	2.768,40 Kčs
Hlídky	650,-
Ponocný a strážník	3.500,-
Hasičskému sboru	5.626,-
Světlo na návsi a v obecní kanceláři	3.264,30 Kčs
Zvoník	1.500,-
Zkouška pitné vody	550,-
Obecní cesty	74.809,-
Označení ulic a udržování vody	735,-
Plemenní býk a jiné výlohy	7.406,50 Kčs
Místní školní radě	9.000,-
Měšťanská škola	3.260,-
Kostelní účely	410,40 Kčs
Průběžné vklady	20.550,-
Chování a nákup kozla	6.174,50 Kčs
Vyživovací příspěvky	32.961,-
Podpora pro plemeníky	10.392,80 Kčs

Cenné papíry v hodnotě 29.561 Kč, kmenové jmění 6.661,10 Kčs, lesní fond 5.607 Kčs a 6.263,70 Kčs (vklad). Jan Goňa, rol. č. 8., poklad.

Odstupem času zůstávají jen vzpomínky na válečné události, na časté kontroly a prohlídky domácností na kruté tresty za zatažené zásoby a hospodářské zvířectvo, 50 Kčs za slepici, 1000 Kčs za tele až 1000 Kčs za nedodávané mléko, až 10000 Kčs za porážku „na černo“, na nucené sbírky prádla a šatstva pro německé vojáky v poli (výnos sbírky v obci nepatrný) na 9. červen 1942, kdy obec byla obstoupena vojskem a hlídky prohledaly dům od domu kontrolující policejní přihlášky. Osoby zadržené mimo obydlí konfrontovány velitelem oddílu, starostou obce a četnictvem. Některé hlídky konaly prohlídku povrchně a slušně, jiné přeházely domácnost prohlížejíce kde jaký kout. Kontrola obce byla bezvýznamná, avšak dle novinových zpráv bylo v českých zemích zastřeleno několik osob, které neměli obč. průkazů. Zdrucujícím dojmem působila zpráva o vyhlazení Lidic u Kladna dne 10. června. Tam bylo zastřeleno 199 mužů od 15 let, 203 ženy poslány do koncentračních táborů a 104 děti násilně odňatých matkám odvezeny do Německa.

Tato razie českého národa souvisela s pátrání po pachatelích atentátu na říšského protektora Reinharda Heydricha. Historie jedné hranic. (Dle článku profesora Rud. Merty v Lidových novinách ze dne 26. července 1946).

Nemyslete si, že na zemskou hranici mezi Moravou a Slovenskem se můžete dívat jako na rozhraničení majetku dvou sousedů. Až do roku 1918 byla vlastně hranicí mezi dvěma státy jedné monarchie a celní unie měla své výjimky, jimiž se koruna svatoštěpánská obrnila proti ????. Nebylo snadné převést z Uher na Moravu třeba dobytče. První republika tento stav důsledně zrušila: kde je země Moravskoslezská a kde Slovenská krajina, to se poznalo jenom podle jiného hospodaření v lesích a na polích.

V březnu 1939 se však objevili v obcích, jež se přes noc staly pohraničními, čeští - už ne českoslovenští - pohraniční strážníci. Bylo jich pravda, trochu mnoho, když jsme ztratili dosavadní předlouhé hranice republiky.

O nějaký den později zaplavili kraj i finančníci němečtí, zesílení ordnery z Brna a Ostravy. Chovali se upjatě k českým kolegům i místním lidem.

Naráz přestali Slováci v houněných gatích a vyšívaných halenách chodit na Moravu. Katerina ze sučanských kopanic už neběžela dvacet km s troško obilí do mlýna, Peterko si nedovolil své daleko široko známé skoky k Mudrákom pro trošku hriatého. Čeští finančníci za chvíli zmizeli a s Němci nebylo žertů. Jakmile někoho dopadli, že pase dobytek jen krok za hranicí, o níž vlastně nebylo jasné a vžité představy, už ho vzali k výslechu. Tak tak, že se urovnaly

nejnutnější záležitosti sousedů, kteří se stali nečekaně rozdílnými státními příslušníky, a už zapadly pohraniční závory na tisíc let, jak nám psali v novinách.

Němci se zařizovali natrvalo. Postavili si nákladné kasárny s komfortem na naše poměry nevídaným, uprostřed lesů podle hraniční čáry nastavěli plno strážnic, připomínajících weekendové domky, rozkázali vykácet deset metrů široký průsek staletými lesy, nakomandovali desítky inženýrů pro vyměřování, poručili přivézt a přitesat masivní žulové kvádry s písmeny D a S, zasadili je po dvou ve vzdálenosti sto metrů od sebe. Říká se, že jeden takový kámen přišel se vším všudy na sedm tisíc korun.

Všude zřídili chodníky, dobře skryté pozorovatelný z houští, lavičky k odpočinku, napjali telefonní vedení - a už směly přes hranici kromě nečetných oficiálních přechodů volně jen oblaka, vítr a drobná lesní zvěř, po větši a hlavně dvounohé se bez milosti střílelo. Těch zelených Němců se tu potulovalo hrozně mnoho, drželi se služby zuby nehty, aby nemusili na frontu. Avšak Hitlerův generální štáb přece jen časem dostal aspoň ty mladé pod prapory s hákovým křížem, aby směli umírat pro vůdce a vlast - a tak se pomalu stávalo snadnějším přejít na Slovensko. Jak už to na světě chodí, snažili se o to lidé dvojího druhu. Na první pohled jste poznali, že skupina mladíků, vyčkávajících v zakouřené hospůdce soumraku, jsou idealisté, kteří se v noci budou plížit podle německých hlídek se psy na slovenskou stranu, kde na ně byly státní orgány málo zvědavé. Pak však následovala dlouhá pouť do Jugoslaviie a ne každému se zdařila. Ti druzí měli balíčky slovenských bankovek, známosti s německými i slovenskými celníky, s železničáři a sabotovali, jak tvrdili, německé válečné hospodářství. Pašovali cigarety, lihoviny, látky, pneumatiky, uzenyiny ba i dobytek. Ta či onak, nebylo to snadné řemeslo, hlavně když K. H. Frank nařídil po povstání na Slovensku trestat každé neoprávněné přestoupení hranic smrtí. Pak se divte, že v tomto bývalém pohraničí je tolik hrdinů!

Na jaře minulého roku bylo na hranicích slyšet dunění děl. Němečtí financí přestávali vracet horaly, kteří je náhodou nepozdravili, jdouce okolo. Psovody s cvičenými psy poslali někam pryč, zavřeli se ve svých boudách, v nichž měli hotová skladiště zbraní a podzemní úkryty proti partyzánům a na konec začali po vesnicích shánět koňské potahy, že prý čekají přeložení.

Ztratili se s menší slávou než přišli. V patách za nimi přišla Rudá armáda.

Dnes se můžete volně procházet po širokých alejích a měkkých chodnicích od Hodonína až po Jablunkov, nahlédnout do opuštěného německého domku, z něhož by mohla být pěkná turistická chata nebo dětská ozdravovna, jen tam vrátit to, co v revolučním víru záhadně zmizelo: masivní germánské skříně z dubu i rýsovací hřebíčky, nákladné krby i rohožky na obuv, radia i kliky od dveří. Můžete si sednout na hraniční kámen a dívat se do dálek. V lesích na hranicích se už také objevili kameníci, kteří kameny rovňají a čistí. Písmeno odstraňují, to S na druhé straně však zůstává.

Počasí v roce pěkné. Zima mírná, největší mráz -17oC. Zimní vlaha malá, náhlé tání způsobilo rychlý odtok vody. Jaro suché, hrozilo nebezpečí zeschnutí osevu. Květnové deště přišly v nejvyšší čas. Úroda nadprůměrná, výnosy překročily běžný průměr: čistý výnos u rži 13q, pšenice 15-16q, ječmen 14q z ha. Zemáků bylo méně, ovoce mnoho.